

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
**Předplatné na jeden rok je
31,42 + 1,58 (HST) = 33 kan. dolarů**
Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J
Time

Commit-
ted
Á dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

No. 8.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

(566.)

Vol. 26.

satellite

1-416

Thursday,

September 8,

2016

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravvy.ca

TIFF 2016 zaklepal na dveře

Každým rokem si říkám: „Letos se na filmový festival pořádně připravím...“ A vždycky je to jako s přípravou na cestu. Něco stačím a něco nestačím. Letos jsem stačil jednu tiskovou konferenci, věnovanou kanadskému filmu a na plzeňském festivalu Finále jsem viděl film Petra Václava *Nikdy nejsme sami*, o kterém jsem napsal v květnovém *Satellitu*. Propletenec postav - bachař, hypochondr, jeho žena, pasák v nevěstinci, striptérka a její manžel jsem přirovnal k menšímu propletenci v Sartrově hře *Za zavřenými dveřmi* a epizodu s mrtvou nábojnicí se Sartrovou *Zdí*. Jedná se o čtvrtý celovečerní film tohoto režiséra, který se narodil 11. června 1967. Jako první je uváděn celovečerní debut z roku 1996 *Marian*, o cikánském chlapci z dětského domova, který hledá lásku. Film vznikl v česko-francouzské koprodukci a stejný rok byl uveden i na Torontském festivalu. Druhým filmem byl snímek z roku 2001 *Paralelní světy*, v kterém hraje Karel Roden a Lenka Vlasáková. Další celovečerní film na sebe nechal čekat dalších třináct let až do roku 2014. Petr Václav se vrátil k romské tematice ve filmu *Cesta ven*. Vypráví o romském páru Žanety a Davida. Obsazení je tvořeno romskými neherci, kteří zažili první zkušenost s natáčením. Během premiérového víkendu v českých kinech na film přišlo 845 diváků. V červnu 2014 získal film cenu za nejlepší film na slovenském filmovém festivalu *Art Film Fest*, Klaudia Dudová zde také získala cenu za nejlepší ženský herecký výkon. Na Cenách české filmové kritiky 2014 měl film nejvíce nominací (6), zvítězil ve čtyřech kategoriích: nejlepší film, režie, scénář a ženský herecký výkon pro Klaudii Dudovou.

Režisér obsadil do hlavních rolí ve filmu *Nikdy nejsme sami* opět Karla Rodena a Lenku Vlasákovou. Z filmu *Cesta ven* je pro nás známá i Klaudia Dudová a Zdeněk Godla. Tentokrát mně připadá nejpřesvědčivější postava bachaře, který nezapomene připomenout, že byl také proti komunismu, ale že se s tímto lidským odpadem musí zatočit a navrhuje systém tvrdé ruky, jak to častokrát můžeme slyšet od sládkovců, či jiných pravicových stran. Film měl premiéru 14. února 2016 na Berlinale, kde se promítal čtyřikrát a získal diváckou cenu čtenářů deníku *Der Tagesspiegel*. V Česku byla premiéra 7. dubna a byl rovněž uveden na festivalu *Finále* v Plzni. Severoamerickou a kanadskou premiéru bude mít na Torontském mezinárodním filmovém festivalu (ve čtvrtek 8. září v 17:30 v Scotia 4; v pátek 9. září v 12:00 v TBLB 3 a ve středu 14. srpna v 13:45 v Jackman Theatre).

Druhým českým zástupcem na festivalu je osmidílná minisérie *Pustina* (*Wasteland*). Režiséři Ivan Zachariáš a Alice Nellis umístili děj do severních Čech. O prvních dvou dílech promítnutých na Karlovarském festivalu napsala pro Reflex Darina Křivánková: *Pustinu napsal Štěpán Hulík, tedy autor podepsaný pod Hořicím keřem, který nastartoval úspěšnou produkci HBO Europe. Hlavním režisérem je Ivan Zachariáš, pro mistra krátkých reklamních formátů je účast na osmidílné sérii první dlouhometrážní zkušeností. O režii se podělil s Alicí Nellis. Ambice točit televizní seriál jako plnohodnotné filmové dílo je tu zjevná a hlavně naplněná. První dva díly byly jako hodně mastná návnada pro slintajícího psa, člověk by nejradši zhltnul celou sérii najednou. Očekávejte ponuře tísnivou atmosféru severočeské vesnice, která je neustále podryvána a rozrývána nejen rypadly na těžbu uhlí, ale hlavně tenzemi mezi jejími obyvateli. V centru dění je starostka (Zuzana Stivínová), která se snaží vesnici uchránit před likvidací a zároveň řeší osobní tragédii. Každá scéna je silná v autenticitě, s jakou zachycuje klima v rozpadající se vesnici, zároveň je tu ale dost bizarních a ozvlášťujících motivů, díky nimž*

Nikdy nejsme sami (Klaudia Dudová)

Courtesy TIFF

nejde jen o skvělou sociální študýrku, nýbrž i o napínavý kriminální příběh. Přestože z prvních dvou dílů můžeme spíš tušit než vědět. Život ve vsi neovlivňuje jen těžba uhlí, ale i místní diagnostický ústav a jeho chovanci. Všechny ty postavy a figurky jsou tak uvěřitelné, až z toho mrazí. Nehostinná, přesto magická krajina obklíčená parkovišti tiráků, šlapkami, těžebními rypadly, rezignovanými obyvateli, odepsanými kluky, ale i lidmi, kteří to ještě nezabalili... Je v tom tolik tísňe, ale zároveň divácké blaženosti, protože způsob vyprávění je tak atraktivní, že vás udrží v permanentním napětí a totální zvědavosti na každý další posun v ději. Za tím vším je cítit profesionální důslednost, jasná vize, soustředěná práce a neošizená produkce.

Scénárista Štěpán Hulík. Je autorem knihy *Kinematografie zapomnění* o počátcích normalizace ve filmovém studiu Barrandov. Spolupracuje rovněž na televizním cyklu *Těžká léta české kinematografie* a podle románu Zdeny Salivarové pracoval na scénáři *Honzlová*, který však nedokončil.

Režisér Ivan Zachariáš žije střídavě v Praze a v Londýně. Již jeho školní film *Vojtěch a Irena H.* (1992) byl oceněn na Festivalu FAMU. Profesionálním debutem byl dokument o atletickém meetingu *Praga Academica* ve stejném roce. Natočil film o filmu Petra Kotka *Rychlé šípy* a mozaiku z mezinárodního festivalu *Tanec Praha*.

Podílel se na GENU o Janu Špátovi i na celovečerním filmu o Zdeňku Svěrákovi. Nostalgickou atmosféru intelektuálního večírku vykreslil v hrané povídce Jaromíra Polišenského z roku 1995 *Garden - party s vernisáží* (*Malostranské humoresky 1995*).

Režisérka Alice Nellis debutovala v roce 1999 s komedií *Ene bene*, kde popisovala atmosféru při volbách ve volební místnosti. Další černou komedií byl film *Výlet*, o tom jak rodina pašuje na Slovensko urnu zesnulého dědečka. Film získal dvě ocenění *Český lev* za nejlepší hlavní ženský herecký výkon (Iva Janžurová) a za nejlepší scénář (Alice Nellis). Dalším filmem jsou *Tajnosti* (2007) s Ivou Bittovou v hlavní roli a *Mamas & Papas*, o vztahu rodičů a dětí (2010). Z let 2011-2015 pocházejí filmy *Perfect Days*, *Revival*, televizní seriál *Nevinné lži*, *Andělé všedního dne* a *Sedmero krkavců*.

Ze Slovenska tentokrát nedorazil žádný film. V roce 2001 získal bosenský režisér Danis Tanović Oskara za film *Země nikoho*. Tentokrát je na festivalu film *Smrt v Sarajevu* o hotelu, kde se má sejít delegace EU při příležitosti stého výročí sarajevského atentátu. Na plzeňském *Finále* a na torontském festivalu *Hotdoc* byl dokumentární film Vitalije Manského *V paprscích slunce*. Tentokrát na festivalu uvidíme film v koprodukci Lotyšska, Německa, Estonska a Ukrajiny *Příbuzní*. Dokumentarista se ve filmu zabývá situací na Ukrajině po pádu Janukoviče a přináší záběry z Lvova, Krymu, Donbasu a Oděsy a pohled na situaci z různých úhlů. Za zmínku stojí i film polského veterána devadesátiletého Andrzeje Wajdy *Powidoki* (*Záblesky*) o polském avantgardním umělci Wladyslawu Strzeminském. Na rozdíl od české kinematografie je Polsko zastoupeno sedmi filmy. Rumunský film je zastoupen Adrianem Sitaru v minimalistickém snímku *Fixeur* (*Podvodník*), Christianem Mungiu, který získal letos na festivalu v Cannes cenu za nejlepší film *Bacalaureat* (*Promoce*) a rovněž film Cristi Puiu *Sieranevada*.

Kromě slovenské kinematografie není letos na festivalu zastoupeno ani Maďarsko a jsou zde pouze tři ruské filmy, z nichž jeden je slabší veselohra, druhý je šestiminutový krátký film a třetí je o profesionálově, který za druhé podstupuje v devatenáctém století souboje.

Skutečností je, že i letos budou převažovat filmy vytvořené v koprodukci. Důvodem je, že tento druh filmů má odbyt hned v několika zemích a teprve během festivalu se vykrystalizuje něco zajímavého, co soustředí na sebe pozornost diváků i médií.

Aleš Březina

Pustina

Courtesy TIFF

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

www.spravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11

Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 31,42 + \$ 1,58 (GST) = \$ 36,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 50 .

v ČR 800 Kč, na Slovensku 30 eur.

PDF elektronicky \$ 20 - (dobrovolné)

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.

Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správci: Tomáš Kaňa a Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Luteránský kostel sv. Lukáše, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejblížší bohoslužby: 11. 9., 2. 10., 6. 11., 5. 12. (večierok), 8. 1. ve 13 hodin, a 24. 12. v 16:30.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: St. John Baptist
2016 Blairholme Ave., Burlington, ON. -
Bohoslužby každou druhou neděli v měsíci v 15:00 hodin. Duch. správce: Jiří Macenauer. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House,
192 Frontenac Street. Nejblížší bohoslužby:
10. 9. 2016 v 11:00 hodin.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejblížší bohoslužby: 10. 9. 2016 v 17:00 hodin .

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish,
4156 Maple Grove Rd.

Kat. bohoslužby mimo Ontario
Montreal: Kaple Loyola High School, 7272
Sherbrooke Street. Nejblížší bohoslužby:
Nejblížší bohoslužby: 11.9. 2016 v 11 hodin.

Nocturnes in the city presents
Martin Kratochvil & JazzQ (from Prague)
Praha restaurant at Masaryktown
496 Scarborough Golf Club Rd. (Marham & Lawrence Ave.)
Sunday, September 18, 5:00pm
Tickets: \$25.00 • tel: 416.481.7294 • www.nocturnesinthecity.com

Česká televize

Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování ve středu v 7:00 hodin

na stanici OMNI 1

(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: novavize.ca@gmail.com

Adresa: 7-Auburn Ave. # 1, Toronto ON, M6H 2L6

Informační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,

před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Zásadně však neuvěřujeme články s rasistickým zaměřením, nepřátelské jiným národnostem nebo náboženstvím a podporující násilí.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Canada

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků

v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjití novin.

satellite1-416.com

zpravy.ca

zpravy.org

spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.8.satellite1-416.com

www.8.zpravy.ca

www.8.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajanské komunitě v Kanadě

kalendar.satellite1-416.com

kalendar.zpravy.ca

kalendar.spravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních

Nového divadla v Torontu

divadlo.zpravy.ca

NHL

Zpravodajství z NHL

nhl.zpravy.ca

Jak vyjdeme

v roce 2016

8 - 8. 9. 2016

9 - 6. 10. 2016

10 - 3. 11. 2016

11 - 8. 12. 2016

...v roce 2017

1 - 12. 1. 2017

2 - 9. 2. 2017

3 - 9. 3. 2017

4 - 6. 4. 2017

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,37 CDN
1 CND \$	18,63 Kč
1 EURO	1,45 CDN \$
1 CND \$	0,69 EURO
1 US \$	1,30 CDN \$
1 CND \$	0,77 US \$

Universal Currency Converter - 2. 9. 2016

1 CND \$	18,44 Kč
1 EURO	26,99 Kč
1 US \$	24,11 Kč

ČSOB - 2. 9. 2016

Toto číslo jsme dali do tiskárny

7. 9. 2016 v 2:00

Příští číslo vyjde:

6. 10. 2016

Uzávěrka: 1. 10. 2016

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

18.9. (ne) 17:00
Martin Kratochvíl a Jazz Q
Nokturna na Masaryktownu
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

24. 9. (so) 18:00
Svatováclavské vinobraní
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

24. 9. (so) 19:00
Czechotoberfest na Masaryktownu
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

24. 9. (so) 20:00
Martin Kratochvíl a Jazz Q
the Revue Stage Granville Island
Vancouver, BC

30. 9. (pá) 19:00
Návštěva Biskupa V. Malého v Torontu
Mše svatá - Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

1. 9. (so)
Návštěva Biskupa V. Malého v Torontu
15:30 Setkání s biřmovanci v knihovně
17:00 Mše svatá v kostele sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

2. 10. (ne) 10:30
Návštěva Biskupa V. Malého v Torontu
Mše svatá a slavnostní oběd
496 Gladstone Ave., Toronto

21. 10. (pá) 20:00
22. 10. (so) 16:00 a 20:00
23. 10. (ne) 16:00
J. Suchý a J. Šlitr Šest žen Jindřicha VIII.
Nové divadlo - Maja Prentice Theatre
3650 Dixie Rd., Mississauga

23. 10. (ne) 17:00
Jan Novotný - piano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

13. 11. (ne) 17:00
Zuzana Šimurdová - piano
Mikolaj Warszynski - paion
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

11. 12. (ne) 17:00
Musil - Nováková
Předvánoční koncert
Nokturna na Masaryktownu
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

2017
22. 1. (ne) 17:00
George Grosman and Bohemian Swing
Nokturna na Masaryktownu
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

26. 3. (ne) 17:00
Radin Zenkl - flétna, kytara a mandolína
Nokturna na Masaryktownu
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

30. 4. (ne) 17:00
Slávka Vernerová - Pěchočová
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

28. 5. (ne) 17:00
Emil Viklický a Jiří Labus
Nokturna na Masaryktownu
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

Farnost sv. Václava v Torontu

Vás srdečně zve na

Svatováclavské
vinobraní

V SOBOTU 24. ZÁŘÍ 2016

v hale kostela sv. Václava
496 Gladstone Avenue

PROGRAM:

18.00 hod. Mše svatá v kostele

19.00 hod. Večeře v hale

Taneční zábava

hraje hudební skupina Miry Letka

Vstupné: \$35.00 (včetně večeře)

Vstupenky po nedělní bohoslužbě
nebo telefonicky 905-838-5269
(paní Hana Jurásková)
Doporučená rezervace !

Nové divadlo v Torontě vás zve na
pseudohistorickou revue o Jindřichu VIII.

Jiří Šlitr
Jiří Šlitr
Sest žen

Režie: Jana Fabiánová a Eduard Vaňo

Hudební režie, korepce a choreografie:
Josef Musil, Bohdan Zatoňka a Lenka Nováková

Pátek 21. 10. 2016 - 20:00 hodin
Sobota 22. 10. 2016 - 16:00 a 20:00 hodin
Neděle 23. 10. 2016 - 16:00 hodin

Rezervace 416.463.3182 • nove.divadlo@gmail.com

Maja Prentice Theatre • 3650 Dixie Road, Mississauga

www.facebook.com/novedivadlotoronto

Revue by Maja Prentice Theatre. This is a trademark of the Maja Prentice Theatre. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced without prior written permission. Printed and designed by Maja Prentice Theatre.

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví
Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát
Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hodiny:
pondělí, úterý, čtvrtek a pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate
of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.
Calgary, AB T2V 0E5
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Montreal, Quebec

Honorary Consul:
JUDr. Hynek Žikovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC
Tel.: (514) 316-4383
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates
of the Slovak Republic

Calgary, AB:

424 Varsity Estates Place NW
Calgary, AB T3B 3B9
Tel.: (587) 333-6831,
Fax: (206) 424-0205.
E-mail: richard@wolfli.com
Mr. Richard Wolfli, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972,
Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583r
slovex@sympatico.ca;
slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Z Korsiky o strašidle terorismu

Evropu obchází strašidlo, strašidlo terorismu. Není však nikterak nové. Vzpomeňme jen krvavých stop takových organizací, jako byly neblaze proslulé italské Rudé brigády, IRA, Frakce Rudé armády skupiny Baader-Meinhofová, baskická ETA a palestinské Al Fattáh či Černé září. Naháněly děs a hrůzu, vraždily nejen vybrané oběti, ale i ty náhodné. Neboť, když se kácí les, lítají třísky. Dnes jsou polozapomenuty. Trumfují je teroristé zaštiťující se svatým posláním Alláhových bojovníků proti nevěřícím. Ve skutečnosti, v naprosté většině případů, jde jen o zástěrku pro zločiny vycházející ze známých lidských vlastností jako je nenávisť, frustrace a zvrácená ctižádost. Ve hře

forma, kterou pachatel volí při jeho realizaci. Situace ve společnosti a mezinárodní konstelace mu v tomto nabízejí návod a příležitost zařadit se do určitého již pojmenovaného proudu zla a povýšit tak svůj zločin na akt vznešeného boje pod praporem nějaké svaté války.

jsou i psychopatologické úchylinky pachatelů. Navenek, v mediální rovině, se však neustále mluví o islámském, tedy nábožensky motivovaném terorismu. Tahle motivace se nám pak jeví daleko nepochopitelnější než ona nacionalistická a politicko-ideologická mající za cíl vyhnat Brity z Irska, Židy z Palestiny, kapitalisty ze světa apod. Avšak nenechme se ošálit nejrůznějšími proklamacemi. Terorismus včera i

dnes má jedno společné - nahromaděné zlo v člověku. Jeho původ, klíčení a akumulace je jedna věc, tou druhou pak

Jednou z polozapomenutých teroristických organizací je i FNLC, Národní fronta za osvobození Korsiky. Osvobození z pout francouzských uchvatitelů, kteří ostrov ovládli před nějakými dvě stě padesáti lety, tedy v době, kdy se tu narodil budoucí francouzský císař Napoleon Bonaparte. Čarokrásný středomořský ostrov je také neblaze proslulý institutem krevní msty, přecházející z generace na generaci a vůbec násilným řešením konfliktů. Potvrzuje to i statistika zločinnosti, podle které tu dochází k nejvyššímu počtu vražd na počet obyvatel v Evropě.

Současná Korsika je propagována jako turistický ráj. Na malém kousku země zde nalezneme ideální mořské pláže, strmé pobřežní útesy, kopcovitou krajinu vnitrozemí i vysoké divoké hory, které i v horkém létě demonstrují svůj odstup od světa dole zářivými zbytky sněhových polí. Tam se vydá z turistů málokdo. Většina, jako povodeň, zaplaví pobřežní destinace. Převažují Francouzi. Kdo by se však těšil, že si v těchto lokalitách odpočine od ruchu kontinentálních aglomerací, bude naprosto zklamán. Ba co více, vyděsí ho představa, že ostrov se co nevidět musí potopit. Alespoň takový dojem vyvolává šílená koncentrace automobilů, navíc stále doplňovaná z útrobu příjíždějících trajektů. Celodenní dopravní špička a jedovatý vzduch prosycený výfukovými plyny a přízemním ozonem jsou jen logickým důsledkem tohoto stavu. Stejně tak i auta parkující všude, kde je to jen možné. Včetně chodníků, přechodů pro chodce a zastávek autobusů. Tuhle nevidanou bezohlednost překvapivě koriguje přímo příkladná galantnost samotných řidičů vůči chodcům, kteří se chystají přecházet ulici.

Jedinečným vynálezem, se kterým se Středoevropan v jižních zemích setkává, je siesta. Vzhledem k panující „horúčavě“ se jeví takřka životně nezbytná. Kupodivu se netýká motoristů. Skoro se zdá, že ti využívají tento tradiční čas odpočinku

k tomu, aby se mohli ve svých vozech, dnes již standardně vybavených klimatizací, jen tak, pro lepší trávení, projíždět. V období siesty se zřejmě nachází i zmíněná FNLC. Jen nápisy na zdech připomínají turistovi její existenci. Podle knižních průvodců se není třeba ničeho obávat. Atentáty jsou údajně namířeny výhradně proti objektům státních institucí. A skutečně, budovy prefektury a policejní stanice působí tak trochu jako malé pevnosti. Takovým lidovým projevem odporu vůči establishmentu jsou kromě oněch politických hesel na zdech, kterým nezasevěný nerozumí, začmárané francouzské názvy obcí na silničních ukazatelích, jakož i prostřílené dopravní značky. Fakta však také hovoří o vraždě prefekta jižního departementu v roce 1998 a ředitele národního

parku v roce 2013. Ano, i nacionální formy terorismu se mohou v Evropě, kontinentu přebohatého dědictvím nejrůznějších šovinistických démonů a děsů, snadno probudit. Jak již výše řečeno, semena terorismu jsou v nás lidech. Jejich přítomnost můžeme zachytit v očích afrického uprchlíka, kterému právě znemožnili překročit hranici do vytoužené země, stejně jako v mimice Korsičana, který je nucen používat jako první jazyk nenáviděnou francouzštinu.

Terorismu nelze zcela zabránit. Možná si na něj budeme

muset i prachobyčejně zvyknout. Ano, zvyknout. Jako třeba na autonehody s jejich masivními počty obětí. Alespoň tak o tom hovoří, jako o jedné z vývojových možností, známý český psychiatr Cyril Höschl. Úvaha je to přísně racionální. Zatím však zůstává pravděpodobnost, že mě rozdrtí karoserie nabýskaného automobilu daleko větší, než nůž vousatého „stoupence“ proroka Mohameda na mém hrdle.

Z Korsiky LP 2016

M. Petr

**Chtěli byste sledovat a
ovládat televizní vysílání
z pohodlí vaší pohovky?**

The future of IPTV

Za jednu cenu \$23.99 na měsíc máte dvě služby - Kábllovka.com i CrimeTV.com

Česká a Slovenská televize ... jednoduše o bez počítání o 1-878-300-2043

Zastavení v Sezimově Ústí

Hezké město asi 4 km jižně od Tábora na ploše kolem 850 hektarů s přibližně 7000 obyvateli. Je rozděleno na část starou historickou zvanou *Pačousy* a část novější zvanou *Bařov* nebo *Kováč*. První historickou zmínkou o městě byl rok 1250, v závěti Petra Voka z Rožmberka z roku 1262 je též město zmíněno a konečně i u Karla IV. je pamatováno na město jako na „Ústí nad řekou Lužnicí“. Takže opravdu není žádná nouze dokladovat historickou existenci města. A koncem 13. století je město uvedeno v královské listině v souvislosti s nalezištěm stříbra. Postupně se stává vrcholným městem středověkým s významnými stavbami té doby jako Domem pánů z Ústí, klášterem, kostelem, farou, špitálem a třemi předměstími. V roce 1420 byl život města ukončen vypálením husity. Do dneška se historikové neshodli na důvodu. Obyvatelstvo bylo uchráněno a včas přesídlilo nedaleko od města – do místa, kde později vznikl bájný Tábor. Z původního Ústí zbyly jen rozvaliny, postupně zarostlé trávou a náletovými dřevinami, rumiště pod sebou dokonale ukrylo způsob žití zdejších lidí v 15. století. Všudypřítomné rumiště zde bylo až do 19. století. Roku 1827 vznikl stavební návrh vystavět město nové v empírové podobě a v roce 1920 dostalo zpět své původní jméno Sezimovo Ústí, podle Sezima V., ze šlechtického rodu slavných Vítkovců. Během dalších asi třiceti roků se podařilo nemožné. Archeologický ústav a Táborské muzeum téměř po 550 letech odkryly úplný unikátní půdorys jednoho z předměstí s původními usedlostmi, studnami, trativodním kanalizačním systémem, dílnami hrnčířů, cihlářů, kováře, sladovníka, řezníka a množstvím předmětů denní potřeby i předmětů zdobných. Někdy se proto Sezimovo Ústí říká české Pompeje.

Za industriální část města vdčíme Bařům. Jan Antonín Bařa si zde vyhlédl obecní pozemky pro základní tovární stavbu MAS na obráběcí stroje. V původní bařovské představě měla být tato továrna postavena na Slovensku, nakonec ale zvítězilo Sezimovo Ústí. Stavba továrny zcela ovlivnila vývoj města, které až do této doby bylo městem klidným a celkově nevýrazným s hlavní charakteristikou znamenité okolní přírody. Kromě MAS začala stavba domků, velmi podobných domkům zlínským. A samozřejmě, že bařovská koncepce a zlínská tradice neopomněla stavbu školy pro přípravu budoucích zaměstnanců Bařova koncernu. Až do roku 1950 celý stavební rozvoj realizoval a financoval koncern Bařa, pak už jen některé ze staveb. Zajímavý je i název továrny MAS, má totiž několik možných výkladů, Moravské a slovenské strojírný, Mechanické a automatické stroje, Moravské akciové společnosti. Poslední varianta platí dodnes, jen zcela krátkou dobu se místo MAS používalo logo TOS – továrny obráběcích strojů. Samozřejmě, že také zasáhl komunistický režim, takže po znárodnění koncernu Bařa vznikl z MAS národní podnik Kovosvit, později podnik státní.

Vznik továrny a jejího obytného sídliště logicky vytvořily dokonalou část průmyslové části města. Obytné sídliště bylo celkově obrovské, v 1. etapě roku 1939 bylo ke dvěma továrním halám postaveno 150 domků, jídelny, společenský dům - z kterého je dnes hotel. Za války došlo ke stavebnímu útlumu, který představoval jen 13 postavených čtyřdomků, pod projektem byl podepsán ing. Karfík ze Zlína. Tato válečná kolonie je známá jako kolonie *Německá*, byty již byly rozměrově větší a lépe vybavené. V letech 1946-48 vznikla kolonie *Americká*, což bylo 40 čtyřdomků opět ve větším komfortu.

Po těchto koloniích následovaly další stavby, pojaté už v socialistickém realismu, tak zvaná „sorela“, ani tyto stavby však tehdy neunesly viditelné stopy nekvalitní práce. Bařa do Sezimova Ústí vstoupil se svou jasnou koncepcí „zahradního města“ a stavby města pojal jako jednoduché, přímočaré a lidsky logické. Bařův funkcionalismus dobou utrpěl mnoho ztrát, ale ve městě jeho velké stopy do dneška existují a jsou stále obdivuhodné. Bařa důsledně od sebe oddělil zónu výrobní, obytnou a společenskou, čímž dal základ pro urbanisticky ideální město. Architekturu pojal jako neoddelitelnou součást zdejšího života a to na jedné z předních životních příček. Jeho typ *zahradního města* se stal později vyhledávaným modelem pro obdobná ztvárnění jak v Čechách, tak v cizině. Zajímavostí *zahradního města* Sezimova Ústí je i to, že jeho původní schéma mělo jakýsi botanický podtext a sice tvar listu, jehož řapík směřoval k MAS, listové žilky značily ulice s rodinnými domky.

Všude se přálo zelení, travnatým plochám, ošetřovaným živým plotům, stromům, keřům a veřejným studnám. Základním sezimovo ústeckým keřem, trvale vysazovaným, se stal *ptačí zob*.

V části historicky staršího města se v 19. a 20. století začal odvíjet život zcela odlišný, než byl industriální život výše popsáný. Do blízkosti Sezimova Ústí totiž velmi často přijížděli Edvard a Hana Benešovi, pobývali zde jak před 1. světovou válkou, tak počátkem 20. let. Jezdili sem ke staršímu bratrovi Bedřichu Benešovi, který na řece Lužnici vlastnil mlýn Soukeník. Kraj si oba zamilovali a z jeho návštěv se vraceli nabití pozitivní energií a vnitřním

Benešova vila v Sezimově Ústí (wiki)

uspokojením. V roce 1929 se definitivně rozhodli pro koupi parcely nad soutokem Lužnice a Kozského potoka. Na parcele si vysnili své letní sídlo. Vilu postavil táborský stavitel A. Soumar podle projektu architekta Petra Kropáčka. Protože jak Hana, tak Edvard měli nesmírně rádi Francii a v ní pak hlavně její typický venkovský jih, požadovali, aby jejich letní vila měla obdobný styl. Jejich stavební požadavky na nízké střechy a světlá plně místnosti se splnily. Z rozměrných okenních otvorů a četných dveří na terasu lze vyvodit další požadavek, a sice organické propojení se zahradou. Hana Benešová se velmi aktivně sama podílela na vnitřním vybavení vily a to jak nábytkem, tak nejrůznějšími předměty zdobnými, obrazy, koberci a podobně. Každopádně pro vnitřní vybavení měla neobyčejný umělecký cit. Stavbou vily a zařizováním žili naplno oba, ale hybnou silou byla přece jenom víc Hana. Z její korespondence manželovi z 24. 9. 1930 je možné lásku k budoucímu sídlu více než jen tušit: *...v Sezimově Ústí jsem byla v neděli a pondělí a mohu říci o svém celkovém dojmu, že jest nejlepší. Vyhlídka z prvního patra je krásná, místnosti pohodlných rozměrů. Ta celá stavba není bez duše. Včera jsem koupila pro Tebe velice půvabný starý český psací stůl. Bude se Ti jistě moc líbit...*

Osud jejich manželství nenaplnil rodičovstvím a tak se oba potřebovali k něčemu upnout, najít náhradu za bezdětnost a tím se jim oběma stalo Sezimovo Ústí. Postupným přikupováním pozemků činila nakonec výměra parcely plných deset hektarů. Beneš nabídl svým tehdejšími dvěma přátelům možnost se o parcelu podělit a postavit zde další letní sídla. Těmi tehdejšími přáteli byl Zdeněk Fierlinger, poblíž kterého Benešovi už bydleli v pražském bytě Na Zátorce v Bubenči a Ludvík Strimpl – malíř a pozdější Benešův spolupracovník v diplomacii a vyslanec. Oba souhlasili a tak na rozsáhlé parcele vznikla další dvě letní sídla. Dnes je Strimplova vila v soukromém držení a Fierlingerova patří městu.

Benešovi milovali přírodu a přírodě rozuměli. Hana se velice zajímala o květiny, nejraději měla, jak je známo, konvalinky, její rozsáhlá skalka u vily by obstála u nejnáročnějších botaniků. Jejich zahradník často vzpomínal na to, jak se oba o zahradu starali a že i když přijeli mnohdy až za tmy, vzali si oba baterku a šli se dívat, co právě kvete, či odkvetlo a teprve pak šli spát. Vila získala současný vzhled až v roce 1937, kdy podle návrhu architekta Otokara Fierlingera (bratra Zdeňka Fierlingera) byl na severozápadní straně přistavěn trakt se sallou terénou a obloučkovitá lodžie. Tyto úpravy přiblížily vilu k novošpanělskému stylu, který se tehdy těšil velké oblibě u movitějších středních vrstev – představbou se však definitivně setřel styl architekta Kropáčka, který byl celkově bezozdobně střídmy. Stále si kladu otázky, jak si mohl Edvard Beneš za přítele a kamaráda vybrat

právě Zdeňka Fierlingera, který svým charakterem resp. bezcharakterem se k Benešovi vůbec nehodil, stejně tak svým rozdílným politickým přesvědčením a kariérami podrazy. Snad je spojovalo jen jediné a tím mohla být uzavřenost jejich povah. Kdesi jsem četla, že mnohem prozíravější při hodnocení Zdeňka Fierlingera byla Hana, bohužel ani na ni, v tomto směru, Beneš nedal.

V zahradě či parku jsou i další stavby vzniklé za života Edvarda a Hany Benešových, zejména tenisový kurt, malý zahradní bazén, pergola, velký zahradní bazén, dům správce, altán v alpiinu. Beneš zde zůstal věrný i sportu, byl čestným předsedou SK MAS Sezimovo Ústí, kde se pěstoval hlavně fotbal. Městu pomáhal i jinak, finančně podpořil úpravu chodníků, elektrifikaci, telefonní přípojky, stromořadí a úpravu fotbalového hřiště.

Podle závěti Hany Benešové měla být vila a podstatná část zařízení věnována Muzeu husitského hnutí v Táboře s podmínkou, aby pracovníci prezidenta a ložnice byly zachovány v původním stavu. Už na konci roku 1975, tedy v roce, kdy Hana zemřela, se převedl majetek do správy vlády ČSSR a ta zadala rekonstrukci vily, což se nepříznivě dotklo hlavně interiéru. Vila měla dostat i mimořádné ztvárnění státním znakem na vstupní stěně. Rekonstrukce probíhala ve snaze „navodit nové prostředí odpovídající názorům moderního socialistického člověka.“ Samozřejmě, že se záměr nepovedl a zničil původní zaměření a koncepci citlivě vybudovaného letního sídla.

Komunisté podvedli Hanu Benešovou, neboť její závět' nerespektovali a při notářském řízení byl dědic přejmenován na „Čs. stát – Muzeum husitského revolučního hnutí v Táboře“ a o něco později byl podvod dovršen a za dědice byl označen „Čs. Stát – ONV v Táboře“. Do táborského muzea se tehdy dostala jen část movitého majetku a do vily se prý nastěhoval Lubomír Štrougal. V roce 2000 se stala vila národní kulturní památkou i s celým areálem. V roce 2005 byl otevřen Památník dr. Edvarda Beneše a v roce 2006 se konečně zdařila další rekonstrukce, která přísně vycházela

Hrobka dr. E. Beneše v Sezimově Ústí

Foto: Irena Veselá - wikimedia

z původnosti. V této době byla celá zahrada rozdělena na dva díly, spodní parkový, otevřený veřejnosti s hrobkou a památníkem a zahradu kolem vily. Z parkové části si už dnes nelze vilu prohlédnout pro vzrostlý les borovic a buků. Těžce nemocný Beneš zemřel ve vile 3. září 1948 (před 68 léty) a byl pochován do hrobky v zahradě, v místě, které si vybral už za svého života, aby viděl na milovanou Lužnici. Hrobku vyprojektoval architekt Pavel Janák. Ostatky Edvarda Beneše zde byly uloženy v září 1948, urna s popelem Hany v roce 1975. Na hrobce je umístěna busta Edvarda Beneše zhotovená v roce 1947 sochařem Karlem Dvořákem. Vilu lze navštívit, ale je třeba se podvolit návštěvnímu režimu Úřadu předsednictva vlády.

A je to o Sezimově Ústí pro dnešek vše, po přečtení se už město, ani náhodou nejeví jen jako poklidné a tiché, už je nabití historií a osobnostmi, které se zde svou lidskou aktivní přítomností o celkový rozvoj města značnou měrou zasloužili.

Jana Fafejťová - Praha

Prameny: Říhová-Jihočeská universita-diplomová práce-šumné SÚ, Kosatík- Osm žen z Hradu, Kolář- Stavby na zahradě, Větrvička- Zahrada a okolí, Fučíková- Zařízení vily, materiály Úřadu předsednictva vlády ČR, Zikmund- Na levém křídle Edvard Beneš, konzultace, internet, návštěva SÚ,

Září

September

má 30 dní

Počasí dle stoletého kalendáře: Začíná se skvostným hezkým počasím do 13., kdy nastane trochu chladnější a podzimnější počasí, brzy na to opět hezky až do 28., na to nastane pošmourné, deštivé počasí. Dne ubývá o 1 hodinu 47 minut. Délka dne 13 hodin 27 minut až 11 hodin 40 minut.

Den Co a jak

1. O svatého Jiljí jdou jeleni k říji.
2. Na svatého Štěpána krále, je už léta namále.
3. Začátek tohoto měsíce přináší lidem i hovadu zlé páry a mlhy.
4. V září mnoho požárů bývá, proto se obloha rdívá.
5. Nikdy není rak zle, aby nemohlo být horší a není horší, jak když je zle.
6. Září jezdí na strakaté kobyle.
7. Teplé září — dobře se ovoci i vínu daří.
8. Panny Marie narození — vlaštoviček rozloučení.
9. Zářijový déšť polím potrava, zářijové spršky pro víno otrava.
10. Neprší-li o Mikuláš, bude suchý podzim.
11. Na dešti v září rolníku moc záleží.
12. Proto sa oženil, aby si odpočinul.
13. Čím větší pán, tím dále od něho.
14. Po svatém Kříži podzim se blíží.
15. Od Panny Marie Bolestné teplota rychleji poklesne.
16. Svatá Ludmila deštěm obmyla.
17. Ozve-li se v září hrom, bude v zimě zavát každý strom.
18. Kdo sa za hubu nestydí, dostane do ní nebo po ní.
19. Když dlouho listů nepadá, ruhá zima nám nastává.
20. Kdo pracoval v létě, tomu poví září, tučná bude jeseň, též se hospodáří!
21. O svatém Matouši vlaštovka nás opouští.
22. Na svatého Mořice nesej pšenice — bude samá metelice.
23. Září načeše, září napeče.
24. Od počátku svatého Jana Namnoze Babské léto se začíná.
25. Kde ta neprosijá, nechť ta čerti nenosijá.
26. Když je vlhko v září, v lesích houbám se daří.
27. Na Kosmu a Damiána, chladno bývá z rána.
28. Svatý Václav rady sklízí hady.
29. Kdybys po Michaelu trávu kleštěmi tahal, k růstu ji už nepřiměješ.
30. O svatém Jeronýmu připravuj se už na zimu.

Zahrádkář

V zahrádce není pilno. Sklízíme pomalu ovoce a zeleninu. Množíme řízků angreštu, rybízů a některé keře okrasné. Upravené záhonky udržujeme čisté až do podzimního ryti.

Domácí zápisky

Letos v Edenvale

Původně jsem chtěl do Edenvale vyrazit na kole. Dokonce i předpověď počasí byla na čtvrtek dobrá. Sluníčko a jižní vítr. Při cestě zpátky zase severní. Co víc si může cyklista přát. Jenže na pátek hlásili déšť a možná má Rost'a Firla pravdu, že předpovědi počasí jsou pavědou. Tentokrát jim tedy předpověď dokonale vyšla a silný severní vítr jsem pocítil jen po leteckém dni na nedalekém pobřeží Wasaga Beach, kde byly obrovské vlny. Vyrázili jsme tedy v sobotu ráno časně a jelikož bylo léto a víkend, silnice byla plná téměř jako ve čtyři odpoledne, kdy se pracující lid vrací do svých obydlí. Tentokrát to byl koupající se lid, který se vytrácel z města za plaváním, houbami a jinými kratochvílemi. I my jsme tak učinili a zamířili jsme přes Barrie a po silnici 26 do Stayneru, kde je letiště Edenvale. Nedorazili jsme jako první, ale právě včas.

Letiště v Edenvale poznáte již z dálky podle MIGu, v kterém sedí Klement Gottwald. Nakonec přece jen studenou válku prohrál a nyní je zde ve věčném zajetí a jednou za rok se s ním setkají i vozy ze stejného období, kdy vládl a ještě starší. Letadlo, chloubu československého letectví sem dopravil před časem Milan Kroupa a je na něj patřičně hrdý jako na válečnou trofej.

Jednou z novinek v Edenvale je pivní zahrada nacházející se poblíž rozjezdové plochy. Ta se stala důležitou součástí leteckého dne. Soupeřit s ní může pouze skotský Glasgow, kde výpary z místního pivovaru způsobily otravu alkoholem během posledního měsíce u dvou posádek, takže jedno kanadské a jedno americké letadlo neodstartovalo a pasažéři museli čekat na zámořské náhradníky. Zatím toto nebezpečí na tomto letišti nehrozí. Pivo z lokálních pivovarů bylo skvělé a za přijatelnou cenu a byla možnost vybrat si z několika druhů.

We invite you to experience and enjoy
our 16th unique Musical Series Season
NOCTURNES IN THE CITY

PROGRAM: 2016-2017 SEASON

Sunday, September 18, 2016 at 5:00 pm

Prague Restaurant at Masaryktown
MARTIN KRATOCHVIL, leader and pianist
Jazz Q quartet from Prague

Sunday, October 23, 2016 at 5:00 pm

St. Wenceslaus Church
JAN NOVOTNÝ, piano

Sunday, November 13, 2016 at 5:00 pm

St. Wenceslaus Church
ZUZANA SIMURDOVÁ, piano
MIKOLAJ WARSZYŃSKI, piano

Sunday, December 11, 2016 at 5:00 pm

Prague Restaurant at Masaryktown
Pre-Christmas jazz celebration with
JOE MUSIL AND EVA NOVÁKOVÁ

Sunday, January 22, 2017 at 5:00 pm

Prague Restaurant at Masaryktown
GEORGE GROSMAN AND
BOHEMIAN SWING

Sunday, March 26, 2017 at 5:00 pm

Prague Restaurant at Masaryktown
RADIM ZENK, flute, guitar and mandolin

Sunday, April 30, 2017 at 5:00 pm

St. Wenceslaus Church
SLAVKA VERNEROVÁ-PÉCHOČOVÁ, piano

Sunday, May 28, 2017 at 5:00 pm

Prague Restaurant at Masaryktown
FMU VILKOV, piano (Jazz)
JILL LANE, narrator

PROGRAM SPONSORS

In appreciation of their generous support
we'd like to acknowledge and thank
the following sponsors.

Mr. Jan Adamek

Mr. Steve Aidelbaum, C.A.

Mr. Rosti. Brankovsky

Canada SK Entertainment Inc.

Copyright Copy Centre

Consulate General of the Czech Republic

Embassy of the Czech Republic

Goodhoof Inc.

Mr. Milan Kroupa

Masaryk Memorial Institute

The New Homeland (Nový Domov)

Ms. Suzanne Paterson

Mrs. Hana Pelnarova

Dr. Richarda Russ

Satellite 1-416

Mr. and Mrs. Paul Svastal

United Cleaning Services

Mr. Lado Soudek

Walter J. Mishko & Co. Inc.

"PLEASE ACCEPT OUR BEST WISHES
for a most enjoyable series of concerts as well
as every success in the years to come".

Embassy of the CZECH REPUBLIC
Ottawa

Jelikož jsme vstali (na můj vkus) časně, potkali jsme hned u vchodu další ranní ptáčata: Josefa Čermáka (uprostřed), který nedávno napsal knihu o Milanu Kroupovi (vpravo) *Rozlet*, kterou přeložil do angličtiny pod názvem *Reaching for a Star* Paul Wilson (vlevo).

Během leteckého dne se občas stalo, že lidi bolelo za krkem od neustálého sledování letadel a tak mnozí návštěvníci používali i svérázné sedačky.

My sami jsme nevěděli, jestli máme zaparkovat s naší Hondou z roku 1994 na regulérním parkovišti nebo mezi historickými vozidly, ale když jsme viděli tento vůz z roku 1934 označený jako exemplář 294 s pokorou jsme se zařadili na konec fronty mezi normální auta. Abychom mohli mezi veterány, musíme ještě nějaký ten pátek počkat.

Během dne si přišli na své i milovníci umění, jak ukazuje malba na bitevníku z druhé světové války. Možná, že by to mohl být projekt pro příští letecký den. Z jednoho hangáru udělat dočasně výstavní síň.

Text: Aleš Březina, foto M. Gabánková
více fotografií na webové stránce: zpravy.ca

Farnost sv. Václava v Torontu

Vás srdečně zve na

Svatováclavské posvícení a biřmování

(seřkání s biskupem
Mons. Václavem Malým)

PROGRAM:

30. září 2016 PÁTEK

19.00 mše svatá
v kostele sv. Václava

1. října 2016 SOBOTA

15.30 setkání s biřmovanci ve farní knihovně

17.00 mše svatá v kostele sv. Václava a po ní
setkání s rodinami biřmovanců a s farníky ve farní
hale (švédské stoly)

2. října 2016 NEDĚLE

10.30 mše svatá ze slavnosti sv. Václava
s udílením svátosti biřmování

oběd a přátelské posezení s biskupem

(cena obědu 25 CAD, děti do 12 let 12 CAD,
lístky po nedělní bohoslužbě nebo telefonicky
905-838-5269 - paní Hana Jurásková)

2ND ANNUAL **CZECHTOBERFEST 2016**
ČESKÝ A SLOVENSKÝ FESTIVAL PIVA
Saturday, September 24
Prague Restaurant at Masaryktown Park
Presented by Masaryk Memorial Institute
7pm | \$20 advance purchase | \$25@door
Featuring the DD Band
| beer | pivo | bier | contests | prizes | 50-50 |
| music | polka | dancing | sausages | gulaš |
eventbrite.ca | Search for "Czechtoberfest"
advance tickets on sale now
STOTT DONOVAN
http://www.masaryktown.com/Czechtoberfest/

CZECH OUT THIS RESTAURANT LEASE OPPORTUNITY!

THE MASARYK MEMORIAL INSTITUTE (MMI) IS LOOKING FOR
an experienced and creative restaurant entrepreneur

to enter into a lease (minimum 5 years) to operate a restaurant on its grounds at
Masaryktown, 450 Scarborough Golf Club Road, Scarborough.

We are looking for written proposals which would specify:

-your successful experience in restaurant operations with a 5-year business plan;
-how you would partner with us to promote Czech and Slovak culture in the menu.

To visit the site, or with further questions, please email office@masaryktown.ca
or call **416-439-4354**

Initial proposals should be submitted

no later than **NOON on October 15, 2016. in person or email.**

Foto: Martin Rejzek

Léto v Ontariu

Coby dítě školou povinné jsem prázdniny vždy trávil jednak u babičky v Čerčanech u řeky Sázavy, kousek od Prahy, kde jsem se mimo jiné i v nádražní budově narodil. Druhou část léta pak u tety na chatě na Velkém rybníku, co by kamenem dohodil od Karlových Varů. Obě místa jsem měla ráda, vybírat jsem si z ničeho jiného nemohla, však asi hodně z vás ví, jak to tenkrát bylo. U babičky jsem krmila slepice, vybírala vajíčka, lezla po stromě na třešně, jednou týdně cesta na hřbitov, šlo se i na houby a když jsem byla poslušná, tak v neděli byla i zmrzlina. Denně ale, pokud počasí přálo, babička šla se mnou k řece se koupat. Plavat jsem již uměla, u jezu ve vodě jsem vydržela celé odpoledne. Cestu k řece kolem tratě jsme měly vyšlapanou, někdy jsme zašly i na nádraží jen tak lelkovat, dívat se na vlaky jak přijíždí i odjíždí, vymýšlela jsem si osudy cestujících. Hltala jsem knížky od Jana Morávka o osudech sázavských vorařů, později i o pytlácích z posázavských lesů, o jejich divokém a romantickém životě. U tety na chatě to bylo jiné, byla jsem tam se svými dvěma mladšími bratrance a tak se chodilo na ryby, do lesa na čolky, na motýly, vozila jsem je na kole na tyči, občas to sice naše kolena odnesla, ale zcela určitě jsme o nich tenkrát nepřemýšleli. Hlavní naší denní činností bylo koupání v rybníku, kde jsme se předháněli v plavecké zdatnosti. Večer většinou byly buřty nad ohněm. Ráda na svoje prázdniny vzpomínám, semínka lásky k přírodě, vodě i dobrodružství byla tenkrát zasetá.

Na pionýrském táboře jsem byla jenom jednou, to mně bylo asi devět let a celá akce skončila fiaskem, takže vícekrát jsem už nejela. Byl to takový tábor se vším všudy - v lese, spalo se v chatkách, nosili jsme pionýrské šátky, plnili se bobříci, koupání, večer táboráky a zpívání pionýrských písní. Jednou jsem ale byla vybraná, abych ohlížela asi dvacet opodál se pasoucích krav, když všichni ostatní se šli k vodě koupat. Já, holka z města! Už nevím, proč jsem to byla zrovna já, ale zůstala jsem tam s prutem v pravici a instrukcemi. Zprvu bylo vše v pohodě, ale potom si jedna z nich usmyslela, že si půjde za trávou o kousek dál. Kolíbala se směrem k úzké cestě vedoucí do vesnice vzdálené asi 3 km. Podle instrukcí jsem se za ní vydala, proutkem ji švihala a naléhavě volala: „Tam nechod, pojď zpátky, tam ne...!“ Kravka moje volání totálně ignorovala a samozřejmě, že si dělala co chtěla a začala přidávat do poklusu. Já pořád za ní, už jsem začínala pobrekávat, a najednou jsem byla obklopena dalšími jejími sestrami, já mlela to svoje, a ony div mě neušlapaly a pokračovaly pořád dopředu. Běžela jsem s nimi kousek cesty, ale pak se rozběhly a běžely a běžely, až doběhly do vesnice. Byl z toho poprask, byla jsem napomenuta a druhý den si pro mne maminka přijela, byla jsem poslána domů. Když o tom tak přemýšlím, tak to byl pro malou holku dost krutý výprask. A jaké další mě pak ještě čekaly!

Každá z provincií i teritorií Kanady je rozdílná, má své zvláštnosti. Na západě to jsou hory a moře, uprostřed farmáři, střed jezera, východ šarm a drsná příroda. Na základě prostředí

Point Pelee National Park

a historie je i pak totožnost jejich obyvatel rozličná. Ontarijská provincie, kde jsme se po příchodu do Kanady usadili, se vyznačuje množstvím jezer, řek a zeleně, národních parků, stačí se jen podívat na mapu a uvidíme hodně modré i zelené. Naši imigrační dobrodinci nás brzy vzali na projížďku po Niagara Parkway, asi 30 km, kolem řeky Niagary až do Fort Erie k hraničnímu přejezdu do USA – Buffalo - na břehu Erijského jezera. Byli jsme nadšení, tolik vody v řece, vodopády a krásné domy s velkými pozemky, „kanadským trávníkem“ a vkusnou zahradní výzdobou, jsme ještě nikdy neviděli. Kolem celé cesty byly a stále jsou postaveny krby s přilehlými piknikovými stoly. Tak, jak dříve, tak i teď, v létě není možno zde prázdný stůl najít, deky na trávě, hamburgery na roštu, děti hrající si s míčovou opodál a tiše sedící rybáři na břehu řeky. Typický kanadský víkend pro mnohé. I my jsme tu trávilí hodně času. Jsem přesvědčena, že každý návštěvník Niagary si Parkway, parkovou cestu, aspoň jednou projede. Stojí za to. Hned, jak to bylo finančně i pracovní možné, jsme se za jezery a parky vydali. Věřím, že jsme se tenkrát při našich prvních cestách všem pozorujícím jevíli jako hippies, protože naše první auto byl již ošumělý starý Volkswagen, říkali jsme mu *Hadimrška*, a i když stál jen dvě stovky dolarů, tak pár let dobře sloužil. Střecha naložená campingovými potřebami, vevnitř dvě malé děti a řítily jsme se osmdesátikilometrovou rychlostí po kanadské dálnici (QEW) a pak i po jen dvoupásové silnicích severního Ontaria. Dovedete si asi velmi dobře představit toho klení, sakrování i vzývání pána Boha, jak by se dalo slyšet v kolonii aut za námi! My ale byli mladí, svobodní a byli jsme šťastni, že konečně jedeme *Up North*, (na sever), jak se tady říká a o jehož podmanivosti a drsné kráse jsme již hodně slyšeli. Sice jižní Ontario je rovina, dobré pro zemědělství a vinařství, ale asi tak v polovině středního Ontaria začíná *Canadian Shield*, kopcovitá krajina s hornatým povrchem, skálami, útesy, jezery, řekami i bažinami a porostlá převážně jedlemi. Pokrývá asi čtyřicet procent kanadského teritoria, táhne se přes pět provincií včetně ontarijské až hodně nahoru na její sever. Je více než 3.96 miliard let starý, původně to byly vysoké hory, ale roky eroze je změnila jen v dnešní vlnité kopce. V těchto formacích spočívá přírodní krása Severu. Tato nádherná divočina je rájem pro milovníky

přírody a ti sem v proudech jezdí. Nebyla jsem proto ani překvapena, že obyvatelé Ontaria tráví z velké většiny dlouhé víkendy a své dovolené právě zde. To stejné jsme zprvu dělali i my a určitě i hodně z vás. Kanadský sever nám také učaroval. Se stanem a spacáky, potom i s kánoí, jsme poznávali jeho kouzlo. Tisíce jezer, ostrovů – malých i velkých, divoké řeky, romantická zákoutí, parohatá zvěř, ryby v přebytých v čistých vodách, vytí vlků či orlové vznášející se v oblacích. Často jsme se zařadili do kolony aut, přívěsů s loděmi nebo i mikrobusem, my všichni, utíkající z betonu a chaosu měst do klidu, čistého vzduchu a ještě neposkvřené ontarijského severu. Stovky najetých kilometrů nám nevadily, i když to byl jeden z důvodů, proč jsme si chatu nikdy nekoupili. Nechtěli jsme být *uvázaní* na jedno místo, to byl náš hlavní důvod. Naši známí si je ale kupovali, takže jsme je často navštěvovali, haha!

Severní Ontario proto právem patří mezi nejvyhledávanější místa dovolených. Nejznámější jezerní oblastí se spoustou chat i loděnic, říkájí prý i nejkrásnější, je oblast Muskoka, *Pátá avenue* Severu. Plná přírodou vytvořeného půvabu je i region Kawartha Lakes v blízkosti města Peterborough, který je součástí 386 km dlouhé Trent-Severn Waterway (vodní kanál). Vznikl propojením řek a jezer, spojuje jezero Ontario s Georgian Bay a jenom přibližně 32 km bylo vytvořeno člověkem, je na něm 45 zdymadel, 32 otáčecích mostů, 160 přehrad a kontrolních budov. Vybudován v 19. stol. zprvu sloužil jen komerčním účelům. Patří mezi velké provinční atrakce, zvláště pro milovníky vodních aktivit. Můžete si zde vypůjčit obytnou loď anebo ve své vlastní se vydat vodní cestou na projížďku malebnou chatovou oblastí Muskoky a Kawartha Lakes.

Pobřeží velkých jezer – Ontario, Erie, Superior (česky nazývané také Hořejší), Huron, Georgian Bay - je lemováno nesčetnými plážemi, pískovými dunami a často ani nedohlednutelným druhým břehem. Příkladem toho je např. malé městečko u jezera Erie, Crystal Beach (Krystalová pláž), kam jsme s dětmi jezdili za nedělním koupáním. Ještě i teď se ráda do těchto míst k jezeru vracím, mám totiž vždy pocit, že jsem u moře. Toto jezero, na rozdíl od Ontarijského, je poměrně mělké, teplejší a je zde skoro neustále vítr, takže s ním i pořádné velké vlny a to je pak koupání! Časy se ale mění, z Crystal Beach se stala, bohužel, již jenom kolonie zchátralých chat. Až se vám někdy bude chtít vytáhnout auto z garáže na silnici, za návštěvu stojí Port Dover, také u jezera Erie, rybářský přístav, jedno uliční městečko, ale hlavně zde ve stánku či v restauracích dostanete smažené jezerňáky okouna, (perch), lokální specialitu, za kterou sem hodně labužníků přijíždí. Každý pátek - třináctého, se tu sjedou motorkáři. Je jich tady jak mušek na broskvi, nedá se pak ani projít, to už jsem viděla, zažila, stačilo, ale na toho okouna si každým rokem zajedu.

Víte, že jezero Superior je největší jezero na světě?

Po čtyřstovce z Toronta nahoru se dostaneme k Georgian Bay, další obrovské vodní ploše. Ta tvoří spolu s přilehlými ostrůvky jeden z nejkrásnějších Národních parků. Podél jeho břehů je jedno roztomilejší městečko za druhým a veškeré letní aktivity mají co dělat s vodou. Jedna z nejznámějších rekreačních oblastí v jednom z jeho zálivů je Wasaga Beach, velmi populární svojí 16 km dlouhou sladkovodní pláží, která je nejdelší na světě! Často jsme sem jezdili za nedělním koupáním, dříve to byla jen taková chatová kolonie, teď sem přibýly i výstavní domy. Ale to koupání!! Čistá voda, pískové pláže, mělká, nedohledný břeh, neopakovatelné západy slunce. Mohu potvrdit, jezdím sem i nadále, dcera s rodinou bydlí opodál. Pláže jsou stále plné, každým rokem přibývá však aut, ale i obchůdků se zmrzlinou! O kousek dál na západ je sedmnácti tisícové městečko Collingwood s bohatou loďářskou historií, s Blue Mountains, (Modré hory) se sjezdovkami a luxusním lyžařským střediskem, golfovými hřišti, loděnicemi, ale i populárním každoročním Elvis Presley festivalem. Oblíbené místo pro aktivní seniory.

Také jsme si s mužem několikrát vyjeli až hodně nahoru na sever po dálnici 11 do Kapuskasing. Tady jsme se nalodili a kánoí sjížděli buď řeku Groundhog (svíšť), velmi izolovanou anebo Spanish (španělskou), častěji sjížděnou. Vzpomínám, jak jsme kdysi „jeli“ třeba Berounku, nebo jednou i Ohře, ty se zdají jen pramínkem vody oproti těmto veletokům. Ale na druhé straně, romantika Berounky se nedá nahradit. Tam nahoře, to už bylo tuhé, museli jsme se přihlásit u policajtů a říci jak dlouho tam budeme a kdy budeme zpět, jinak by nás začali hledat. Ani jednou se nám nestalo, že bychom potkali nějakou jinou loď, či viděli další živou bytost. To ale neznamená, že se nejezdilo a věřím, že se jezdí ještě více, u policajtů rejstřík zapsaných jmen byl dlouhý. Portáže byly sice někdy dost náročné, i tak ráda vzpomínám... Manžel si jednou vyjel sám, přijel ale domů za pár dnů a skoro jsem ho nepoznala. Obličej měl opuchlý a z vlasů při sprše mu tekla krev. Byl do krve poštipán, doslova sežrán black flies (černými mouchami), potvory, ty jsou velice nepříjemné. To je, bohužel, ta druhá stránka severu – komáři a mouchy. Dost lidí často přehodnocuje, zda se mají vydat na pospas těmto žiznivcům.

Většinou s každou návštěvou z domoviny jsme podnikli pár výletů po blízkém i vzdálenějším okolí. Tutovkou je výlet na lodi z Parry Sound na Georgian Bay, kdy se 2-3 hodiny proplétáme mezi 30 000 ostrovy, ano, tak to stojí v moudré knize, malé i větší. Pohybujeme se na Canadian Shield, takže ostrovy jsou drsné, skalnaté, chaty jsou však vkusně vkloubeny do prostředí. Velmi typické pro tuto krajinu jsou větrem ošlehané severské jedle. Stejný zážitek je z Kingstonu, na jezeře Ontario proplouváme jedním z mnoha Národních parků (Thousand Islands National park) mezi tisícem ostrovů. Drsnou krásu kanadského severu si oblíbila a zvěčnila na svých plátech skupina malířů, známá jako Group of Seven (Skupina sedmi). Světově uznávaná, jejich dílo je možno vidět v galerii ve městečku Kleinburg, nedaleko od Toronta.

Dalším velmi oblíbeným místem, kam za rekreací, klidem, krásou i mystikou, je Manitoulin Island. Je obklopen Huronským jezerem, svou velikostí 2 800 km čtverečních je největším sladkovodním ostrovem na světě. Pár malých vesniček, farmáři, lesy a jezera, turistické stezky. Před více než 10 000 lety osídlil ostrov kmen Indiánů Ojibway, kteří na malé části zde stále žijí. První víkend v srpnu se tady, na oslavu jejich kultury, pořádá velký Pow wow festival, jeden z největších v Kanadě. Toho jsem se nikdy nezúčastnila, protože je to představení/atrakce pro turisty a to mě neláká. Ale jak jsem slyšela, tak je to velmi navštěvovaná slavnost. Z ostrova na ontarijskou pevninu jezdí v sezóně denně několikrát za den osobní přepravní loď. Tobermory, malá rybářská vesnička, je nejsevernějším místem sto km dlouhé Bruce Penninsuly (poloostrova), Národního parku. Z jedné strany je omývána vodou z Georgian Bay, z druhé z Huronu. Je zde i konečná pro pěší cestu z Niagary on

the Lake, která je dlouhá přibližně 800 km. Je tou nejstarší a nejdelší značenou turistickou stezkou v Kanadě! Tu jsem zatím ještě nešlapala, ale znám druhé, kteří to udělali. V těchto místech jsem byla několikrát, na pobřeží i na malých přilehlých ostrovech jsou nádherně zformované vápencové kamenité útvary. Je tu též i ráj pro potápěče – potopené lodě, krystalově čistá voda a formace kamenů. Stalo se mi nejednou, že jsem se dívala na vodu, nikde nikdo a najednou se z vody vynořují „mimozemšťani“, černé neoprenové postavy. Podívaná jak z jiné planety.

Jedním z dalších významných Národních parků je Point Pelee, na své si tu přijdou přírodopysci. 20 km výběžek do Erijského jezera ve tvaru V je tím nejjižnějším bodem jižního Ontaria. Části parku jsou bažiny i mokřiny, žije tu hodně druhů ptáků, motýlů, vodních zvířat i ryb. Z pevniny je postaven dřevěný chodník do mokrého terénu, takže se můžeme vydat na obhlídku pěšmo anebo můžeme popojíždět na kánoí či kajaku mezi trávou bažiny. V blízkosti je městečko Kingsville, kde Jack Miner vybudoval rezervaci, útulek

Jižní Ontario

pro ptáky. Zajímalo se o migraci ptáků, zejména kanadských hus. Se svým zkoumáním začal na přelomu minulého století, postupem let se stal jedním z nejuznávanějších mluvčích v tomto oboru, přitom do svých 33 let neuměl číst. Navštívila jsem rezervaci na podzim v době odletu kanadských hus na jih a byla to vskutku podívaná! Husy v houfech přilétaly, v houfech odlétaly, seřazené za sebou, a každá s visačkou, odkud jsou. Podle statistiky velká většina se jich na jaře vrátí zpátky. Nemluví ale o pár husách, ale o tisících. Denně jich přilétne a odlétne přes dvě stě tisíc! Jak to počítají nevím, ale na tabuli to bylo bílé na černém! A rozhodně to nejsou bílé husy, jsou přece kanadské!!

Jsem přesvědčena, že Algonquin Provincial Park se svým bujným porostem javorů a borovic, jiskřivými jezery a množstvím zvěře, je stejným symbolem Kanady jako je Niagara Falls. Založen v roce 1893, je nejstarším a nejznámějším parkem v Ontariu, roztažený se na ploše 7635 čt.km divočiny, bohatý ve své historii a různosti. V jeho nitru je více než 2400 jezer a 1200 km potoků a řek. Polohou v středním Ontariu mezi Georgian Bay a řekou Ottawou. Jak moudré knihy praví, každoročně přiláká nejvíce návštěvníků – jak z Ontaria, tak i z druhých provincií a má celoroční využití. Územím vede jen jedna asfaltová silnice, HWY 60, vstup do parku je možný buďto z východní anebo ze západní brány. Příležitostí jak park prozkoumat je několik, záleží, která je ta pro vás. Dostat se do divokého vnitrozemí je možné buď na kánoí, nebo 140 km pěšky po vysekaných cestách. S manželem jsme se sice jednou do nitra na kánoí vydali, strávili v divočině pět dní, ale zanechalo to ve mně vzpomínky na mraky komárů a malých černých much a medvědů stopy poblíž, takže jednou mi to stačilo. Sice jsme viděli soby a další paroháče, ale ty komáři mi fakt vadili. Další skupina návštěvníků holduje prohlížení jen podél HWY 60. Je tu velmi dobré informační středisko, muzea, obchody, galerie, restaurace, i možnost krátkých pěších túr. Kempy, chaty, hotely.

K historii parku zcela určitě patří i umělec, malíř Tom Thomson, který sem velmi rád jezdil a maloval. Za nevyjasněných okolností zde v roce 1917 našel svou smrt. Byl sice iniciátorem založení Group of Seven, ale zemřel dříve, než Group of Seven byla oficiálně založena, takže on vlastně paradoxně k nim nepatří.

Park má dlouhou historii, bylo zde rušno, velmi se dařilo dřevařskému průmyslu. Na začátku 19. stol. místní pily dodávaly dřevo do Ameriky i do Anglie, postupem času poptávky rostly, vyrostly i nové pily. V polovině 19. stol. syn irských emigrantů John Booth začal v této oblasti s budováním dřevařského a železničního impéria, v roce 1892 jeho pila byla tou největší svého druhu na světě. Jak o něm píše a to se mi líbilo – povolání: *Lumber king and railway baron*. (Dřevařský král a železniční baron). Jeden z těch, co začínal od lopaty a dostalo se mu čestného místa v kanadské historii. Pily potom utichaly, až ztichly. Dnes se zde ještě kácí, ale pod velkým dohledem. Jak se na pile tenkrát pracovalo i celý proces od kácení stromů až k odvozu dřeva k zákazníkům nám velmi přesně přiblíží muzeum. Venkovní exhibice, skanzen, asi dva km dlouhý okruh a když jsem viděla onu tehdejší techniku – sice fungovala, ale ta dřina! Velmi přesvědčivé. Tenkrát v té době do Kanady emigrovali Skotové, Irové i Němci, přicházeli v hojných počtech a tady našli své uplatnění.

Park dostal své jméno na zvěčnění památky jednoho z největších národů Indiánů, který obýval Severní Ameriku. V roce 1992 se stal National Historic Site of Canada

Mohla bych psát a psát... Jedete-li po jedné z hlavních dálničních tepen anebo po regionálních silnicích, hned uvidíte, kam lidé v létě směřují. Na střeších aut kánoe, kajaky, zavěšená kola, přívěsy s loděmi, mobilní domy – hurá, jede se do přírody! Nemáme sice vysoké hory, ani moře, ale máme tu tisíce jezer s čistou vodou a plné ryb, plochy lesů i zeleně. Jsme velmi bohatá provincie! Ontario je prostě ideálním a krásným místem pro ty, kdo mají rádi pobyt v přírodě se vším tím, co sebou přináší. Ale to znamená, že i s komáři!

To si myslím aspoň já.

Přeji i vám hezké toulky přírodou.

Nad'a Humlová, léto 2016

Fiddler's Dell Bar & Grill

Fully Licensed

Family owned & operated since 1954

European & Canadian Cuisine

Slovak and Szegedin Goulash with Dumplings,
Fried Cheese, Schnitzel, Jaeger Schnitzel,
Chicken Paprikash, Perogies.
and many more items on the menu.

Sun. Mon. Wed. Wings Night & Daily Specials

20 Domestic & Imported Beers on Tap.
Pilsner Urquell, Czechvar.

Watch all Sporting Events on 6 TVs.
Heated Patio with TV.

781 Annette Street @ Jane Street
Toronto ON M6S 2E4

Jozef Karol Tel. 416 767 8882

Westmount Gallery

416-239-5427

88 Advance Road, Toronto, Ontario
westmountgallery.com

Please join us from

Monday September 12th to Saturday September 17th
as Westmount Gallery Celebrates it's 40th Anniversary.

We will be filled with new art, great events, and much gratitude.

We look forward to celebrating with you.

Maria Gabankova

will be present for an Art Talk

Saturday September 17, 2016, 1-3 pm.

www.paintinggallery.ca

Někomu to vyhovuje, když se země otepluje

Velevážená instituce NASA změřila a vyhlásila zprávu, že léto 2016 bylo nejteplejší v historii. Kdekdo ví, že NASA založená 22. července 1958 má kratší historii, než kdejaký šedesátník, ale to se nezdá podstatně v současné klimatické hysterii, když historie podnebí je daleko rozmanitější, než proměřování počasí z kosmu.

Nechci připomínat, že v 15. až 19. století byla malá doba ledová, kdy v Evropě v červnu sněžilo, sklizeň nebyla a hladomor vládl napříč Euroasií. Chci však připomenout, že v 10. století se klima tak oteplilo, že roztály ledovce v Grónsku a Vikingové osídlili grónské pobřeží a nazývali tu zemi zelenou – Greenland a rozvinuli tam pastevectví dobytka i farmy produkující úrodu. Pravda, malá doba ledová farmaření zrušila a farmáře do posledního zahubila, leč to bylo dlouho před fosilními palivy a prokletými exhalacemi kyslíčnicku uhlíčitého, který je dnes nazýván nepřítelem existence lidstva a planety Země.

Videologii globálního oteplování musí být cosi atraktivního za hranicí rozumu, což si troufám porovnávat s ideologií komunistickou, která taktéž vykřikovala *Poručíme větru dešti* a *Se Sovětským svazem na věčné časy* a z obojího zůstaly jen trosky.

Dosud si žádný filmový producent netroufl zfilmovat záhadný námět globálního oteplování, pokud vím, ale podskupina sledování klimatu nazývaná předpovídání počasí, si už před desetiletím vysloužila zhola ironicky film zvaný *Weather man* (Pan Rosnička, 2005), ve kterém Nicholas Cage zahrál roli předpověditele počasí lokální televizní stanice, kde den co den nahlíží do křišťálové koule a odhaduje počasí; za odměnu je jako celebrita ostřelován kelímky s džusem a odpadky, když je poznán na silnici a trestán pohrdáním za úkol tak nevděčný, jako je předpověď počasí na zítra. Cage se svou kyselou tváří a ozubeným úsměvem prodává své služby za plat 20000 dolarů měsíčně, jak se ve filmu pochlubil a s usiluje o místo předpovědníka v televizní stanici celostátního významu za příslibem milion dolarů ročně. Ve filmovém okamžiku, kdy Cage takto rozjímá, vylítne otevřeným okýnkem kelímek vržený z jiného auta na proslulého meteorologa a Cage zamumlal, že za takové peníze bude říkat cokoliv a snad se mu vrátí i manželka, která ho, co nezodpovědného podvodníka odvrhla...

Nedělám filmu reklamu, je to film chabý a zapomenutelný; krom té beznadějně úlohy předpovídat počasí, které je dost neprůhledné, ale průhlednosti klimatu někteří věří jako novému náboženství.

Je na pováženou, že v nejlepší a nejkrásnější zemi světa, v Kanadě, byla před necelým rokem zvolená a dosud vládne liberální vláda, která obejmula ideologii globálního oteplování jako svou vedoucí myšlenku, *poručíme větru dešti* a média tomu neodporují, dokonce si z toho ani nedělají srandu, jak by si takový úmysl zasloužil; ministryně životního prostředí Catherine McKenna objíždí konferenci na téma globálního oteplování a svou účast naznačuje, že celý svět potřebuje více kanadského umění vládnout lidu i zeměkouli.

Aby McKenna dokázala, že s globálním oteplováním bojuje do poslední kapky potu, pronajala pro potřeby zviditelnění fotografické služby za desítky tisíc dolarů z kapes daňových poplatníků, aby veřejnost viděla, co dosud neviděla.

A tím jsem v průsečíku obrázků NASA a ministryně podnebí McKenna zjistil, že foto-obrázku je od vynálezu Kodaku daleko více, než diváků v čemž bude každý fotograf se mnou zajedno, že se topíme v tsunami obrázků na které nikdo není zvědavý, když je teplé léto nad námi a veskrze si pochvalujeme, že je léto jak má být.

Mojí přátelé z Česka trávili slunnou dovolenou na Sardinii a Korsice, v Albánii a na Balkánu a nikdo neposlal obrázky, protože obrázku je víc než dost, daleko víc než se dá vydržet a jsou přijímány stejně lhostejně, jako předpovědi jaké klima bude za sto let.

Kdybych popíral svůj původ z moravské Ostravy, zdržel bych se řízného úsloví *jděte do r...ti s obrázky!*, ale nepopírám a říkám.

Po srpnovém úplňku Měsíce začaly růst v našem lesíku za domem houby ve velikém nadbytku a my sběrači hub si libujeme navzdory slovům svých sousedů: včera při návratu z lesa s plnými taškami hub nás zastavil soused senior, nechal si ukázat co neseme a prorocky zamumlal: „Když jsem byl kluk, tak rodina v našem sousedství pojedla smaženici z hřibů a všichni onemocněli a pes chcipl v bolestech!“

Odešli jsme domů s pocitem, že blbost je konstantní jev v každém houfu lidském a Eva uvařila houbový guláš po ostravském způsobu a náš syn se přihnál ke stolu, aby si pochutnal a též potvrdil, že blbých je dost, ale ne všichni. Budiž pochváleno toto slunné a už končící léto.

Rost'a Firla – Sudbury

Milý Rost'e, ani tentokrát s tebou nemohu souhlasit. K otázce Grónska, jsem našel následující informaci. Oficiální název země v grónštině zní „Kalaallit Nunaat“, přičemž první slovo, „kalaallit“, je plurál od „kalaaleq“, což znamená „obyvatel Grónska“ či „Grónan“, a druhé slovo, „Nunaat“, má význam „země“. „Kalaallit Nunaat“ se proto dá přeložit jako „Země Kalaallitů“, čili „země Grónanů“. Český výraz Grónsko je převzat z dánského „Grønland“, „Zelená země“. Podle příběhu z tzv. *Ságy o Grónanech* (Groenlendiga Saga) ze začátku 12. století (nejstarší zachovaný exemplář ovšem datuje rok 1380), se jedná o pojmenování, které dal tomuto ostrovu Erik Rudý ve snaze přilákat sem další osadníky poté, co tuto zemi kolem roku 985 objevil.

Nelze však tvrdit, že Malá doba ledová nikdy nebyla. Malá doba ledová je označení pro klimatickou anomálii, která

znamenal nejméně období za posledních 2000 let. Toto období trvalo přibližně mezi 14. a 19. stoletím. Malá doba ledová vrcholila v 17. století. Toto trochu nepřesné označení ve skutečnosti nemá nic společného s dobou ledovou. Pokles průměrné roční teploty lze vysledovat od roku 1310, kdy po středověkém teplém období započalo razantní ochlazování spojené s nepředvídatelným počasím. Námořníci na severních okrajích středověkého světa začali pociťovat ochlazování ještě o století dříve. Za opravdový počátek malé doby ledové se patrně dá považovat série studených a vlhkých roků 1315–1322. Tyto roky se vyznačovaly velmi deštivým počasím od jara do podzimu, které poškozovalo úrodu nebo dokonce znemožňovalo zemědělským plodinám vůbec vzejít. Často nebylo možno ani nasušit dostatek sena pro krmení zvířat v zimě, tato zvířata navíc postihly epidemie

nemoci, jež jejich stáda dále zdecimovaly. Po silném růstu počtu obyvatel v Evropě od raného středověku až do počátku 14. století taková série neúrod způsobila velký hlad a značný úbytek obyvatelstva.

V století 15. a 17. se citelně ochladilo na celá desetiletí. Celé Grónsko se pokrylo ledem, zvětšily se alpské ledovce. Na celé severní polokouli panovaly kruté zimy. Léta byla velmi krátká a studená. V té době zamrzaly v zimě všechny řeky západní Evropy. Např. Vltava byla pravidelně pokryta ledem tlustým několik desítek centimetrů. Zamrzalo Baltské moře i Calaiská úžina mezi Francií a Anglií. Oteplování začalo v 19. století. Čtrnáct z posledních patnácti let (1995–2009) se řadí mezi patnáct nejteplejších let v záznamech o přístrojových pozorováních globální teploty povrchu (od roku 1850). Aktualizovaný stoletý lineární trend (1906–2005) 0,74 °C, který uvádí zpráva IPCC TAR. Lineární trend nárůstu teploty za posledních 50 let je téměř dvojnásobný ve srovnání s posledním stoletým trendem. Uváděné lineární trendy však neznamenají, že v uvedených obdobích dochází k monotónnímu nárůstu teploty. Celkový nárůst teploty mezi obdobími 1850 – 1899 a 2001 – 2005 je 0,76 °C. Obecně platí, že teplota vzduchu nad pevninou roste rychleji než nad oceánem, růst povrchové teploty oceánu od poloviny 19. století byl přibližně poloviční. Nad některými oblastmi Antarktidy a oceánů jižní polokoule nebyl růst teploty zaznamenán vůbec. Od poloviny 20. století se zvyšuje i teplota horních vrstev oceánu.

Největší růst průměrné globální teploty od konce 19. století byl pozorován v letech 1910–1945 a po roce 1976. Od poloviny sedmdesátých let minulého století rostla teplota vzduchu téměř nad celým povrchem Země, větší oteplování bylo pozorováno ve středních a vysokých zeměpisných šířkách kontinentální části severní polokoule. Rychlost, s jakou oteplování ve 20. století probíhalo, je pravděpodobně větší, než v jakémkoli jiném období posledních 1000 let.

Družicová data od roku 1978 ukazují, že se průměrná roční plocha mořského ledu zmenšovala v průměru o 2,7 % za desetiletí, přičemž v létě úbytek stoupal v průměru na 7,4 % za desetiletí.

Uvedené odhady platí převážně pro oblasti severní polokoule, kde je výrazně více odpovídajících měření a pozorování. K podobným změnám dochází i na jižní polokouli, nicméně výrazně omezenější datová základna zatím nedovoluje změny v dostatečné kvalitě kvantifikovat. (Zdroj: ČHMÚ.)

Je tedy jisté, že ke klimatickým změnám dochází a jak křivka ukazuje, obzvláště v poslední době.

Pokud se tedy snaží liberální vláda omezit znečišťování ovzduší a chránit přírodu, nevidím v tom nic špatného a nemá to nic společného s komunistickou ideologií, která chtěla poručit větru dešti. Ta právě nebrala ohled na přírodu a důsledky, které megalomanské projekty mohou způsobit. Jedním z nich byla i katastrofa, která postihla Aralské jezero, když byly uvedeny do provozu první zavlažovací kanály a první zemědělské plochy v pouštních oblastech, jezero začalo pomalu vysychat; šlo však o pomalý proces, větší problém než vysychání představovalo znečištění přítoků hnojivy. Dnes už Aralské moře v podobě, v níž je stále zobrazeno ve většině atlasů, neexistuje. Původní rozloha jezera se zmenšila na méně než třetinu a objem vody klesl na jednu desetinu. Tato radikální změna je následkem monstrózního projektu zavlažování pouští pro účely pěstování bavlny, který v roce 1954 zahájil SSSR. Řeky Amudarja a Syrdarja, které přiváděly vodu z pohoří Pamír a Ťan-šan a Aralské moře napájely tisíce let, byly svedeny do soustavy zavlažovacích kanálů. Výsledkem projektu byla ekologická katastrofa, kterou lze v historii SSSR srovnat snad jen s havárií černobylského reaktoru. V období let 1966 až 2003 poklesla hladina vnitrozemského moře o 22 metrů. Pobřeží ustoupilo v průměru o 80 km a jezero se rozpadlo na několik částí. Kvůli zvýšenému obsahu soli (8x vyšší koncentrace než v oceánu) začaly vymírat ryby. Kolem jezera vznikla solná poušť, z níž vítr roznášel slaná prach dál do okolí a ničil tak přilehlé bavlníkové plantáže. Voda v jezeře je již v podstatě jedovatá, neboť přísun hnojiv, pesticidů a dalších látek přinášejících v obrovské míře řekami je znásoben tím, že jezero nemá odtok a jeho objem stále klesá (tudíž dochází ke koncentrování rozpuštěných látek).

A na závěr přidám jednu perličku. Někdy okolo roku 2009, přišel na schůzi ČSSK jeden člen s myšlenkou, že globální oteplování je blbost a že třeba prezident Clinton řekl, že kdyby oteplování pokračovalo, že by mohl být zaplaven Manhattan. Nevím, jestli to někdy Clinton skutečně řekl, spíše to mohl být viceprezident Gore, který se zabýval ekologií. Všichni, až na mne se smáli (protože přece jen tu ekologii beru vážně) a dokonce předsedající šel řečníkovi pográtovat, jak to pěkně těm demokratům natěl. Jenže neuběhly ani dva roky a v srpnu 2011 byl Manhattan pod vodou.

Přeji hezký podzim a hodně hub v Sudbury a okolí.

Aleš Březina

Kvalifikace MS

Česko - Sev. Irsko 0:0

Střední výhra v přátelském duelu nad Arménií 3:0 namířila české fotbalisty. V nedělním večeru na Letné však na ni čeští fotbalisté navázat nedokázali a v soutěžní premiéře nového kouče Karla Jarolíma otevřeli kvalifikaci mistrovství světa 2018 v Rusku bezbrankovou remízou se Severním Irskem. Druhý zápas ve skupině C sehraje národní tým 8. října na půdě největšího favorita v Německu. Při nástupu na trávník si hostující fotbalisté mohli připadat jako doma v Belfastu. Zatímco nečekaně velká část letenských tribun zůstala prázdná, fanoušci Severního Irsku svůj sektor zaplnili a tradičním prozpěvováním hnali své chlapce na zteč.

Podstatnější samozřejmě bylo, že Jarolímův tým začal aktivně a chtěl se prosadit tak, jak ve středu přehrával Arménii. Hned ve 4. minutě měl po rohu šanci na zadní tyči zapomenutý Kadeřábek, jenže balón před

ním poskočil a už ho stačil jen tečovat nad břevno. Češi hráli a houževnatí Irové bránili, takže hned od začátku se potvrzoval původní předpoklad, že k zisku prvních kvalifikačních bodů bude především třeba velké trpělivosti.

Živější byl z české strany až začátek druhé půle. Václav Kadlec nejdřív v nadějně pozici na míč nedosáhl a v 55. minutě po nejhezčí kombinační akci českého týmu sice propálil bránící val, ale přesně do míst, kde si na míč počíhal gólman McGovern. O osm minut později pak neuvěřitelně selhal obránce Novák, který zůstal na malém vápně sám za obranou soupeře a mohl se brankáře zeptat, kam to chce. Místo toho však zběsilým zakončením jeho svatyni ani netrefil. Česko: Vaclík - Kadeřábek, Suchý, M. Kadlec, Novák - Skalák (77. Kopic), Darida, Pavelka, Krejčí - V. Kadlec (82. Vydra), Škoda (68. Necid). Trenér Jarolím.

Slovensko - Anglie 0:1

Střela útočníka Liverpoolu Adama Lallany v páté nastavené minutě rozhodla úvodní kvalifikační utkání na mistrovství světa 2018 v Rusku mezi Slovenskem a největším favoritem skupiny F Anglií. Slovinci prohráli v Trnavě 0:1 a nedokázali porazit Angličany ani v pátém vzájemném měření sil. Oba týmy se střetly přesně po 76 dnech. Na evropském šampionátu stačila Slovincům remíza 0:0 k postupu do osmifinále a v Trnavě by s ním byli spokojeni také. Více jak půl hodiny totiž hráli bez vyloučeného kapitána Škrtela a v závěru zápasu se už jen bránili. Poprvé inkasovali už v poslední minutě řádné hráči, když Kozáčka překonal Walcott, srbský sudí Mažić gól ale pro postavení mimo hru neuznal. O premiérovém reprezentačním gólu Lallany, který prošel plzeňskému brankáři mezi nohama, už nebylo pochyb. „Fotbal přináší i takové věci, chlapci nechali na hřišti spoustu sil, ale těžko tak dlouho odolávat tlaku soupeře,“ světoval se trenér Slovenska Ján Kozák.

Angličané přijeli pod vedením nového kouče Sama Allardyce s vizítkou týmu, který neprohrál 31 kvalifikačních zápasů v řadě. Naopak slovenský trenér Ján Kozák měl před vstupem do kvalifikace obrovské potíže s nominací. Oproti týmu, který bojoval na nedávném Euru, mu chybělo deset fotbalistů.

Pro zranění nemohl nominovat Dudu, Hrošovského ani Weisse. Těsně před utkáním se musel rozloučit také s Holúbkem a Kuckou. Středopolář AC Milán sice na sraz přicestoval, poraněná žebra mu ale nedovolila ani trénovat. Po utkání byl slovenský kouč viditelně rozladěný. „První poločas byl úplně vyrovnaný, ve druhém jsme chtěli jít na vítězství, brzké vyloučení nám ale plány zhatilo,“ vykládal Kozák.

Výčitky směřovali Slovinci i na adresu rozhodčího. „Bylo to těžké v jedenácti a v deseti to bylo ještě těžší. Faul Škrtela nebyl zákeřný a to vyloučení bylo velmi přísné,“ řekl Marek Hamšík, jenž od Škrtela převzal kapitánskou pásku.

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME

A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

EDENVALE
Aerodrome

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at
info@bistro26.ca

Letní OH 2016

Česko

V Rio de Janeiru reprezentovali sportovci, kteří splnili kvalifikační kritéria, nebo získali pozvání od Mezinárodního olympijského výboru či příslušných sportovních federací. V Riu se představilo 105 českých sportovců v 28 sportech. Počet sportovců je nejvyšší v historii. Česko po 20 letech nesoutěžilo v žádném kolektivním sportu.¹

Vlajkonosem při zahajovacím ceremoniálu si čeští sportovci zvolili judistu Lukáše Krpálka. Při ukončovacím ceremoniálu byl vlajkonosem Josef Dostál.

Čeští olympionici v Riu získali celkem 10 medailí. Je to nejhorší absolutní výsledek v pořadí národů od her v roce 1932.

Zlatá medaile: Lukáš Krpálek – judo; stříbrná medaile: Josef Dostál – kanoistika, Jaroslav Kulhavý – cyklistika; bronzové medaile: Jifí Prskavec – kanoistika, Ondřej Synek – veslování, Petra Kvitová – tenis, Lucie Šafářová a Barbora Strýcová – tenis, Lucie Hradecká a Radek Štěpánek – tenis, Barbora Špotáková – atletika (oštěp), Jan Štěrba, Josef Dostál, Daniel Havel a Lukáš Trefil – kanoistika (čtyřkajak).

Slovensko

Na Letních olympijských hrách 2016 v Rio de Janeiru reprezentuje 52 sportovců¹ v 14 sportech.

¹ Vlajkonosičkou výpravy byla Danka Barteková. Zlaté medaile získali Ladislav a Peter Škantárovci. Chodec Matej Tóth v závodě na 50 km. Byla to první zlatá medaile v atletice v historii samostatného

Slovenska Kanoista Matej Beňuš v slalome a čtyřka v kanoistice Erik Vlček, Juraj Tarr, Denis Myšák a Tibor Linka.

Ve věku 74 let odešla sportovní legenda

Věra Čáslavská

Legendární gymnastka Věra Čáslavská zemřela v úterý večer ve věku 74 let. Čáslavská dlouhou dobu bojovala s rakovinou slinivky. Informaci o jejím úmrtí pro Český rozhlas potvrdila režisérka Olga Sommerová.

Na bradlech se Čáslavská proslavila prvkem, kdy se odpoutala od horní žerdi, ve vzduchu se otočila kolem své osy a znovu se chytila bradel. Kromě cvičení na bradlech se Čáslavská excelovala také ve víceboji, na kladině a na přeskoku.

„Spolu s Emilem Zátopkem je Věra Čáslavská největším českým sportovcem, a to nejen dosaženými výsledky, ale svým přístupem ke sportu i svými lidskými postoji, vším, čím se zapsala do srdcí svých příznivců i myslí nepřátel,“ uvádí v jejím profilu na svém webu Český olympijský výbor. Po srpnu 1968 byla kvůli svým postojům k invazi vojsk Varšavské smlouvy do

Dr. Petr Munk Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel/Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Československa a podpisu dokumentu Dva tisíce slov vyloučena z řad tělovýchovné organizace. Věnovala se pak trénování. Vychovávala mladé adeptky sportovní gymnastiky jak v Praze, tak v Mexiku.

Počátkem roku 1990 se Čáslavská po zvolení Václava Havla prezidentem Československé republiky stala jeho poradkyní pro sociální otázky a pro sport, od července 1991 byla jeho asistentkou. V letech 1990 až 1996 byla předsedkyní Československého a později Českého olympijského výboru a v letech 1995 až 2001 také členkou Mezinárodního olympijského výboru.

sport.cz

Tabulka české liga

1. Zlín	5	4	1	0	11:3	13
2. Sparta	5	4	1	0	10:2	13
3. Bohemians	5	4	0	1	9:3	12
4. Plzeň	5	3	1	1	9:5	10
5. Teplice	5	2	2	1	4:2	8
6. Jablonec	5	2	1	2	9:11	7
7. Karviná	5	2	1	2	8:11	7
8. Brno	4	1	3	0	2:1	6
9. Hradec	5	2	0	3	5:7	6
10. Slavia	4	1	2	1	7:6	5
11. Slovácko	5	1	2	2	8:8	5
12. Liberec	5	1	2	2	3:6	5
13. Dukla	5	1	1	3	6:7	4
14. Bohemians	5	1	1	3	3:8	4
15. Jihlava	5	0	2	3	3:7	2
16. Příbram	5	0	0	5	0:10	0

Slovenská liga po 7. kole: 1. Žilina 16, 2. Podbrezová 15, 3. Ružomberok 13, 4. Slovan 13, 5. Myjava 11, 6. Trnava 10, 7. Senica 10, 8. Trenčín 9, 9. Michalovce 8, 10. Zlaté Moravce 5, 11. Prešov 4, 12. Dunajská Streda 2.

Travelling Outside of Ontario? Have You Purchased Travel Insurance?

SOUTH
ATLANTIC
OCEAN

Call us for the Best Rates

UNIGLOBE

Enterprise Travel

1221 Yonge Street, Toronto

Tel: 416 504 3800

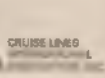
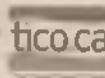
Toll Free: 1800 825 7577

Monday - Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

email:

blanka@premieregroup.com

dianab@premieregroup.com

ROYAL LEPAGE

Signature Realty

RE/MAX

Rosti Brankovsky Broker

Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?

Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?

Když vidíte inzerát nebo nápis Dům na prodej, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty

Independently owned and operated brokerage

416/443-0300 - direct 416/443-9575

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

